

gieringen, men Partiets Stilling er ikke begrundet i Denjynet til den europæiske Situation. Det maa ogsaa af andre Aarsager være temmelig overraskende, at den europæiske Situation kommer til at spille en saadan Rolle, naar den ikke spillede samme Rolle ved 2den Behandling; thi, mig bekendt, opfattes den europæiske Situation for Dieblisset ikke som saa meget mere faretruende end for 14 Dage eller 3 Uger siden; der var den Gang samme Aarsag som nu til at se den i et faretruende Lys, der var samme Aarsag den Gang som nu til at frygte for, at der i vor Nærhed kunde finde et Sammenstød Sted i en nærmere eller fjernere Fremtid mellem to Stormagter. Men naar der er en saadan Mulighed eller en ikke aldeles usandsynlig Udsigt til, at Sligt kan finde Sted, saa forekommer det mig at være ikke ganske forsvarligt af en Taler, der indtager en saadan Stilling som Ordføreren for Finantsudvalget i Folkethinget, at udtale sig paa den Maade, som den ærede Ordfører har udtalt sig paa i Dag i begge sine Taler. Den ærede Ordførers Udtalelser gik væsentlig i den Retning, at vi skulle berede os paa at kunne indtage en væbnet Neutralitet; naar jeg med saa Ord skal betegne Meningen af den ærede Ordførers Udtalelser, saaledes som jeg har opfattet dem, saa gik de i den Retning, at vi skulle berede os paa at kunne indtage en væbnet Neutralitet under givne Omstændigheder (Modsigelse af Ordføreren). Ja, ganske vist fremkom den Ytring fra hans Side kun indirekte og i Antydninger, men naar man fører dem ud i deres Konklusion, maa de føre dertil. En anden æret Taler, som ikke endnu er til Stede, og hvis Foredrag sluttede det forrige Møde (Thomsen), udtalte sig derimod paa den stærkeste Maade i denne Retning, og jeg maa dobbelt beklage, at en saadan Udtalelse kan komme fra en Mand, hvis Ord maa have en særlig Vægt, fordi han har været Krigsminister for saa Aar siden, fordi han indtager en høj Stilling i Hæren, og fordi det er vel bekendt, at han er Ordfører og Talsmand for de Ansøvelser, som næres blandt en stor Del af Hærens Officerer. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) udtalte sig efter at have gjort et længere Forbehold — det skal jeg indrømme — paa en saadan Maade, at det maa anses for at være hans Ønske, at Danmark, dersom et saadant Sammenstød mellem de to paagjældende Stormagter skulde finde Sted, vilde berede sig paa at sætte Magt mod enhver som helst Krænkelser af dets Neutralitet, og han appellerede i saa Henseende paa den stærkeste Maade til den fædrelandske Følelse i og udenfor dette Thing. Jeg tror, at denne Appel ikke vil blive besvaret, jeg for mit Vedkommende vil sige, at Danmark, saafremt et saadant Sammenstød mellem de to Stormagter finder Sted, bør bevare sin Neutralitet, og dersom man skulde søge med Magt at krænke dets Neutralitet, da

bør Danmark dog bevare den, Danmark bør i saa Tilfælde bære sig ad som Lyrtiet gjorde, den Gang den engelske Flaade forcerede Dardanellen, det bør nedlægge Protest og ikke gjøre Mæge; thi gjøre vi Mæge, indlade vi os paa at sætte Magt mod Magt, møde vi Bold med Magt, vilde vi kun berede os et nyt 1807. Dersom de Forslag, der foreligger, ere affattede med dette for Die eller skulle opfattes som affattede med dette for Die, saa forekomme de mig at foreligge i et alvorligere, langt alvorligere Lys end ellers, og i saa Fald maa jeg sige, at ved at give Regjeringen Lorpæder og Kanoner i dette Dieblis med en saadan Motivering, giver man vel ikke en bestemt Opfordring, men dog en svag Impuls til, at Regjeringen skulde opfatte Sagen paa den Maade, som den meget ærede Ordfører har antydet, og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) saa bestemt har udtalt. Den ærede Ordfører bemærkede, at Spørgsmaalet i dets simple, rene og klare Skikkelse var, hvorvidt det kunde anses for forsvarligt eller ei under de nuværende europæiske Forhold at udsætte Foranstaltninger, som ere nødvendige til at supplere vort Materiel, i en 2 å 3 Aar. Jeg vil derimod ganske simpelt sige, at Spørgsmaalet i dets simple, rene og klare Skikkelse er, hvorvidt dette Thing nu skal vedtage en Finantslov, som Landsthinget og Regjeringen vil gaa ind paa, lad os ikke kalde det anderledes, det er aldeles ikke anderledes. Jeg vil se bort fra disse Hentydninger til de europæiske Forhold, som jeg i høj Grad beklager ere fremkomne; det kan kun gjøre Skade, at Sligt fremkommer, man skal ikke lege med Ilden, saaledes som den ærede Ordfører her har gjort. Jeg vil holde mig til det, som jeg betragter som Spørgsmaalet i dets rene og klare Skikkelse. Det var meget rigtigere, om den ærede Ordfører havde sagt rent ud: Nu kunne vi komme overens med Regjeringen og Landsthinget paa dette Grundlag, lad os saa tage det, saaledes som han sagde ved den sidste Behandling af den midlertidige Finantslov den 8de November, da han kaldt i en augurisk Latter over den Modsigelse, han kom i til sin tidligere Stilling. Denne Modsigelse ligger i Situationen, det burde den ærede Ordfører heller vedkende sig rent ud end at søge at omgaa den paa denne Maade. Naar man ser Sagen i dette Lys, kunde man gjerne se bort fra Enkeltheder i de stillede Forslag; thi det er jo vel bekendt, og det fremgaar af Alt, hvad der foreligger, at der har fundet Afordring Sted; saa Meget har man maattet indrømme, og saa Meget er man sluppen for. Men jeg kan dog ikke undlade at følge den ærede Ordfører noget paa den Vej, som han er gaaet, for at paavise Forskellen mellem den Betragtningssmaade, som gjordes gjældende ved 2den Behandling, og den, som gjøres gjældende nu. Hvad for det Første Saa